ZWERFHART

NIEUWE VERHALEN

van

MIJN REIZEN

naar

ALLE LANDEN VAN DE WERELD

BORIS KESTER

BORIS KESTER

ZWERFHART

NIEUWE VERHALEN VAN MIJN REIZEN NAAR
ALLE LANDEN VAN DE WERELD

TRAVELADVENTURES.ORG

www.traveladventures.org
www.boriskester.com

© Boris Kester, 2025
Omslag: Age of Leo Design
Druk: BoekenGilde

ISBN 978 94651 2958 7
NUR 508

"Vertel me, en vertel me de waarheid. Waar ben je geweest, en in welke landen heb je gereisd? Vertel ons over de volkeren zelf, en over hun steden-wie waren vijandig, wreed en onbeschaafd, en wie waren daarentegen gastvrij en menselijk?"

– Homerus, *Odysseus*

"Waarom moeten we naar ons hart luisteren?," vroeg de jongen. "Omdat je je schat zult vinden waar je hart is."

– Paulo Coelho, *De Alchemist*

"Waar je ook heen gaat, ga met heel je hart."

– Confucius

Inhoud

Inleiding 9

Proloog 11
1. De sirenen van de reiziger – *Marokko* 13
2. Begrafenis tussen de berkenbomen – *Zweden/Finland* 29
3. Onder de olijfbomen 1: Hati – *Denemarken/Spanje* 47
4. Omotenashi – *Japan* 63
5. Onder de olijfbomen 2: Sunny – *Spanje* 73
6. Tegen de muur – *Irak* 93
7. Onder de olijfbomen 3: De Ladies – *Spanje* 115
8. Trots en vooroordeel: voorbij het hek – *Haïti* 131
9. Onder de olijfbomen 4: Farah en Luigi – *Spanje* 157
10. Rust – *Saoedi-Arabië/Bahrain* 169
11. Staying Alive – *Panama/Nicaragua* 193
12. Maanbergen – *Democratische Republiek Congo* 213
13. Vijftig – *Oekraïne* 239

Inleiding

Als 23-jarige zegde ik een veelbelovende IT-baan op. Mijn collega's vroegen naar mijn nieuwe functie en vooral het bijbehorende salaris. Maar mijn ontslag kwam juist voort uit een dieper besef: het stramien van een kantoorleven zou me uiteindelijk niet gelukkig maken. Ik verlangde naar vrijheid en wilde de wereld ontdekken.

Ik ging steeds meer en steeds verder reizen, ik ging studeren, en vervolgens werken bij een luchtvaartmaatschappij. Elke reis en elk avontuur voedde mijn verlangen naar meer. Uiteindelijk leidde die onverzadigbare honger me naar alle landen van de wereld.

Onderweg ontdekte ik waar reizen werkelijk om draait. Om mensen die je verrassen en ontroeren door hun onverwachte gastvrijheid. Om vooroordelen die verdwijnen als je de moeite neemt verder te kijken. Om het vinden van menselijkheid, zelfs – of misschien juist – op plekken waar je die niet zou verwachten. Om grenzen te verleggen in jezelf. Om te leren vertrouwen op je intuïtie, ook als die je naar plaatsen leidt die anderen links laten liggen.

Te vaak zie ik mensen hun leven inrichten volgens maatschappelijke verwachtingen, veronderstelde normen van hun omgeving, of zelfopgelegde beperkingen. We schuiven onze passies en

dromen terzijde, nemen beslissingen uit vrees of gemakzucht, en sluiten zo bij voorbaat veel moois uit. We luisteren te weinig naar ons hart. Waarom? Uit angst te falen in wat we werkelijk willen? Uit bangheid om onze dromen werkelijkheid te laten worden?

Na mijn beslissing om uit mijn beloftevolle carrière te stappen leerde ik steeds scherper naar mijn intuïtie te luisteren. Daardoor nam ik vanzelf ook steeds meer risico's. Elke keer weer nam mijn vertrouwen in een goede afloop toe, en durfde ik weer een stap verder te gaan. Mijn hart bleek een uitstekende gids. Zeker niet alleen voor reizen, maar voor het leven in het algemeen. Het sterkte mijn vastberadenheid, het leerde me dingen in perspectief te zien en om niet bang te zijn. Reizen is als het leven in het klein.

Ik nodig je uit om samen met mij in *Zwerfhart* allerlei avonturen te beleven. Van mijn allereerste reis naar Marokko als onbesuisde jongere die zijn weg nog moest vinden, tot een aangrijpende inkijk in de realiteit van de verwoestende oorlog in Oekraïne. Onderwijl klopte ik op de deur van een onbekende in Japan die me onderdompelde in onverwachte gastvrijheid. Ik reisde door het straatarme Haïti, klom naar de bergen van de maan in de DRC, beleefde hachelijke momenten in Irak en maakte nog vele andere avonturen mee. Daartussendoor ontplooit zich het verhaal over de zoektocht naar een verloren liefde om haar mijn eerste boek *De Lange Weg naar Cullaville* te brengen.

Ik hoop je met *Zwerfhart* te inspireren om ook jouw hart te volgen, zelfs als de weg onzeker is. Want het leven is vaak net zo verrassend als je het zelf durft te maken.

Leiden, januari 2025

Proloog

Over een paar kilometer moet ik er zijn. Het besef dringt zich steeds sterker aan me op: dit wordt misschien wel het spannendste van al mijn avonturen. Golven van onbeteugelde nieuwsgierigheid en knagende twijfel kolken als een wilde cocktail door mijn lijf. Toch voel ik dieper vanbinnen ook een rustgevende zekerheid. De overtuiging dat ik niet anders kan dan wat ik op het punt sta te gaan doen, simpelweg omdat het recht uit mijn hart komt.

Ik ben onderweg om Nana een exemplaar van mijn boek *De Lange Weg naar Cullaville* te brengen. Ze speelt een bepalende rol in het eerste hoofdstuk – zonder haar was het boek er waarschijnlijk nooit geweest. Na het dramatische einde van onze onstuimige relatie, meer dan dertien jaar geleden, hebben we elkaar nooit meer gezien of gesproken.

Nana weet niet dat ik eraan kom, zoals ik niet weet of ze thuis zal zijn. Ik heb geen idee hoe ze zal reageren als ze me ziet – als ik haar al kan vinden, want ik weet slechts bij benadering waar ze woont.

2.

Begrafenis tussen de berkenbomen

Zweden/Finland – 1986

Na mijn reis een jaar eerder naar het uiterste zuiden en oosten van het Interrail netwerk, richt ik mijn steven dit keer naar het verre noorden. Deze keer is het meer mijn nieuwsgierigheid naar onbekende oorden dan mijn lust voor avontuur die me drijft: ik verwacht een soepele, misschien wel saaie reis. Ik heb nog niet door dat er altijd onverwachte dingen op je pad kunnen komen die alles op zijn kop zetten – waar je ook heengaat. Jeugdige onschuld, alweer.

Mijn poort naar het land van de Noormannen is Kopenhagen. Ik dool rond in straten met statige gebouwen en kleurige huizen, loop langs kanalen en door parken, zie standbeelden van koningen, schrijvers en andere beroemde Denen. Ik bezoek het frivole Tivoli, het vrijgevochten Christiania, beklim de trap die zich rond de spits van de Verlosserkerk slingert, en zie de zwaar overgewaardeerde Zeemeermin. Onmogelijk kan ik vermoeden dat ik, precies op deze plek vele jaren later, door een groep Japanners zal worden vereeuwigd in een begerige kus met de vrouw die mijn leven vlak daarvoor op zijn kop had gezet.

Een nachttrein brengt me naar Oslo. Een hoofdstad met de sfeer van een dorp op de rand van de natuur. Het hoogtepunt is het Kon Tiki museum. Staand naast de originele balsahouten vlotten waarmee Thor Heyerdahl zowel de Atlantische als de Stille Oceaan is overgestoken, voel ik dezelfde geestdrift als bij het

monument in Lissabon. Vermetele reizigers die hun hart volgden en ver voorbij de einder reisden, en mij ervan laten dromen verder te reizen dan ik me voor kan stellen.

Onderweg naar Stockholm besluit ik mijn plannen om te gooien. Ik blijf in de trein zitten en rondom de Botnische Golf naar Helsinki te reizen in plaats van de boot te nemen. De volgende ochtend glijdt een verlaten landschap aan mijn raam voorbij. Ik zie een rij witte stenen in de leegte, en besef dat ik voor het eerst de Poolcirkel ben overgestoken. Uiteindelijk stap ik uit op een van de noordelijkste stations van Europa.

In het vrijwel uitgestorven Gällivare ontmoet ik een Nieuw-Zeelandse die vertelt over haar reizen door Zuid-Oost Azië, Japan en Zuid-Korea. Plekken die me eindeloos ver weg lijken en die zij tot leven brengt. Zij, en andere reizigers die ik op deze reis ontmoet, maken mijn wereld steeds een stukje groter. Ze doen me dromen over al die plekken ver voorbij de horizon die voorheen niet meer waren dan exotische namen op de wereldkaart.

De trein naar Tornio die ik de volgende dag neem, moet regelmatig toeteren om elanden met geweldige geweien van de rails te verjagen. Eenmaal in het Finse grensstadje stap ik over, omdat de sporen in Finland breder zijn. Een overblijfsel van de tijd dat Finland tot 1917 een groothertogdom van Rusland was. Dit gedwongen oponthoud zal verstrekkende gevolgen voor me in petto hebben.

Het treintje dat me verder naar het oosten moet brengen, trekt zich precies op tijd met horten en stoten in beweging. Zwarte rookwolken van de dieselmotor verwaaien in de perfect blauwe lucht. De trein is bijna leeg. Vergeleken met een jaar eerder is reizen hier zo makkelijk. Bijna saai. Als ik straks in Kemi aankom, vertrekt de nachttrein naar Helsinki nog geen uur later. Ik twijfel er niet over dat die ook exact volgens dienstrege-

ling zal vertrekken en me de volgende dag op de minuut nauwkeurig in de Finse hoofdstad zal brengen.

Als ik mijn portemonnee wil pakken, blijft mijn hand steken in een lege rechterbroekzak. Het is alsof ik het bloed in mijn aderen voel bevriezen. Ik weet het meteen: die portemonnee ben ik kwijt. Voor de vorm zoek ik nog wel verder in mijn bagage en andere zakken, maar wat ik al weet blijkt ook waar te zijn. Portemonnee weg, Zweedse en Nederlandse geld en giropas weg, en geen enkele andere manier om onderweg nog dingen te betalen. Credit cards, pinpas, betalen met je telefoon: het bestond allemaal nog niet of ik had het niet.

De vraag die zich meteen opdringt: hoe kom ik thuis? Het Interrail boekje heb ik gelukkig nog wel, maar hiervandaan is het anderhalve dag non-stop treinen om thuis te komen. Hoe kan ik onderweg aan eten en drinken komen, of andere dingen betalen? Ik bedenk me ook dat het vrijdagavond is, wat het nog ingewikkelder zal maken om hulp te krijgen.

En hoe is het eigenlijk mogelijk dat ik de portemonnee kwijt ben? Ik ben niemand tegengekomen in Tornio, heb er niets gekocht. Het kan haast niet anders of ik ben de portemonnee verloren in de trein. Natuurlijk! Dat moet het zijn! Dus loop ik de hele trein door en kijk onder elke bank, bij elke overloop, overal waar ik ben geweest. Hij móet hier gewoon ergens liggen. De trein zit lang niet vol en is maar een paar wagons lang.

Tijdens mijn zoektocht spreekt een Finse vrouw met lang zwart haar me aan.

'Het lijkt erop of je iets zoekt. Kan ik je helpen?'

'Ja, dat klopt. Ik ben mijn portemonnee kwijt, waar al mijn geld in zit. Ik hoop hem in de trein te vinden. Zo niet, dan weet ik niet hoe ik thuis moet komen.'

'Oh, wat vervelend! Kom, ik help je zoeken.'

Samen lopen we door de trein, maar hoe goed we ook zoe-

Zwerfhart

Verschenen in 2025

Genoten van deze preview?

Zwerfhart — Nieuwe verhalen van mijn reizen door alle landen ter wereld

> *"Het langverwachte vervolg op De Lange Weg naar Cullaville. Nieuwe avonturen, nieuwe inzichten, dezelfde meeslepende stijl."*
>
> *"Boris neemt je mee naar de meest onverwachte plekken en laat je de wereld met andere ogen zien. Tussen de reisverhalen door vertelt hij over de zoektocht naar een verloren liefde."*

Gratis Volledige Hoofdstukken

Download het volledige eerste hoofdstuk van BEIDE boeken (Nederlands én Engels) — plus 26 extra 3-pagina previews van andere hoofdstukken.

Download

Let op: Volledige hoofdstukken vereisen een e-mailadres. 3-pagina previews zijn direct beschikbaar zonder registratie.

Bestel het Complete Boek

Klaar om mijn tweede reisverhaal te ontdekken? Bestel Zwerfhart nu en reis mee door de wereld.

Bestel Zwerfhart

ISBN: Paperback: 978-9464919080 • Ebook: 978-9464919097

Ook door Boris Kester

Ontdek meer reisavonturen uit alle hoeken van de wereld

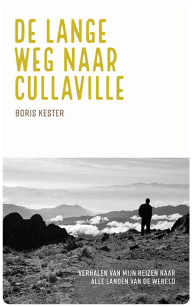

De Lange Weg naar Cullaville

🏆 Winnaar Beste Reisboek 2023

Het veelgeprezen eerste boek met 16 avonturen uit alle hoeken van de wereld. Winnaar van de NomadMania Best Travel Book Award 2023.

Lees verder en bestel →

Wanderheart

English

Ook beschikbaar in het Engels — nieuwe verhalen voor internationale lezers. Verschijnt begin 2026.

Lees verder →

Volg Boris Kester online:

🌍 traveladventures.org 📸 Instagram 👍 Facebook